

Mexicul pe care îl vrem

EZLN

1994

17 iulie 1994,

Către: Diálogos „El México que queremos“

În atenția: Primitivo Rodríguez Oseguera

Academia Mexicana de Derechos Humanos

Centro de Estudios Educativos

Centro de Estudios del Movimiento Obrero y Socialista CIVICUS, Alianza Mundial para la Participación Ciudadana Fundación para la Promoción y Defensa de la Legalidad Instituto Mexicano de Estudios Políticos

Domnului Primitivo Rodríguez Oseguera

Tocmai am citit, azi, invitația voastră binevoitoare, apărută în El Correo Ilustrada al La Jornada, de a participa la dialogurile „Mexicul pe care îl vrem“. Apreciem șansa care ni se oferă, în acest spațiu plural, de a prezenta o schiță, în linii mari, a Mexicului pe care îl vrem noi, zapatistii.

Heriberto (3 ani, tojolabal fiu de tojolabali) râde fără dinți în timp ce o consolează pe sora sa Eva (tojolabal, fiică de tojolabali), care s-a trezit plângînd, fiindcă a visat că pisica făcea „mau“, nu „miau“. Heriberto îi explică Evei că chuchito (cățeluș pentru cei din Chiapas, chiapanecos) a fugit după pisică și de aceea a făcut „mau“.

Sora lui se îndoiește, dar zîmbetul fără dinți al lui Heriberto începe să îi spună o poveste destul de complicată despre cățelușul care venise deunăzi și îi adusese o bomboană lui Heriberto, și, ca să nu încapă îndoială, Heriberto scoate o bomboană din buzunarul pantalonilor și i-o oferă Evei, care, înainte să verifice motivul, își soarbe lacrimile, se lasă convinsă și gustă bomboana. Heriberto continuă, iar povestea cățelușului rămîne în urma uneia despre o furnică ce, spune el, vrea să guste din bomboană, iar Heriberto și sora sa au uitat de cățeluș și de pisica ce face „mau“, și nu „miau“, și, mușcînd pe rînd din bomboană, observă furnica, ce a ales deja un colț de celofan. Pisica din povestea lui Heriberto e mică, mică, iar în loc să zică „gatito“ (pisicuță), Heriberto spune „gatillo“ (trăgaci). O țară unde „gatillo“ va însemna „gatito“, acesta e MEXICUL PE CARE ÎL VREM.

Un fermier declară că nu poate exista egalitate, că vor exista întotdeauna bogați și săraci, iar congenerii săi îl aplaudă cu furie. „Pămîntul acesta moare“, spune Fidel, zapatistul, în timp ce fărîmițează în mîinile sale țărîna deteriorată a cîmpului de porumb. Într-un restaurant de lux, oameni politici de nivel înalt descoperă că sînt de acord: țara aceasta are nevoie de o mîină forte și de o lovitură puternică pentru a liniști revoltele, zîmbind mulțumiți în timp ce fac comanda de mîncare, ce va fi plătită din contul unui secretar de stat. O patrulă de poliție sechestrează o femeie care se întoarce, singură în noapte, acasă.

„Modernitatea trebuie să ajungă peste tot“, surîde cu înțeles funcționarul, „furtul urnelor electorale ține de preistorie“, își aranjează el cravata, „e mai modernă folosirea listelor electorale“, iar munca murdară continuă la fel, însă mult mai „igienic“. PRONASOL e un program guvernamental modern care nu încearcă să remedieze sărăcia, ci să o optimizeze, să o machieze pentru a fi acceptabilă în ochii unei piețe care, sub numele cel mai mexican de NAFTA, amenință cerurile între rîurile Bravo și Suchiate. Optimizarea sărăciei își demonstrează eficiența pe cîmpul mexican: indigenii mor, la fel ca în urmă cu secole, de boli ce pot fi tratate, pe care albul le-a adus, alături de cruci și săbii, pentru a „civiliza“ acești sălbatici care cred, cu naivitate, că e dreptul și rațiunea oamenilor de a guverna și a se autoguverna. În munții Sud-Vestului mexican e mai ieftin să mori decît să te tratezi, iar ușile se închid una cîte una.

Auzind țipetele alor lor, morții dintotdeauna se întorc și rostesc vorbe de război, iar bătrînii ascultă și le traduc tinerilor misiunea pe care o aduce vîntul de jos. O țară unde toate acestea sînt doar un coșmar, și nu realitatea, ACESTA E MEXICUL PE CARE ÎL VREM.

Acum un an, o armată formată din indigeni a declarat război guvernului, luptă pentru „utopii“, adică pentru democrație, libertate și dreptate în MEXICUL PE CARE ÎL VREM. Pe un zid al președinției municipale, palat al marilor șefi, e pictat AJUNGE! (¡YA BASTA!) într-un roșu șters, de sînge uscat. Angajații încearcă inutil să îl șteargă. „Doar dacă dăm zidul jos“, spun și își spun angajații. Cineva, într-un colț de țară, începe să înțeleagă... MEXICUL PE CARE ÎL VREM.

Heriberto e îmbrăcat doar cu o bucată de stofă roșie. La cei trei ani ai săi, stofa îi acoperă buricul și vârful sexului. Când cade în noroi, Heriberto se ridică rapid și se uită dacă nu l-a văzut cineva și râde, iar dacă nu vede pe nimeni, se duce la râu să se spele, iar mamei îi spune că a făcut baie fiindcă a fost la pescuit. Dar dacă cineva râde de el când se împiedică, Heriberto caută o macetă de mărimea lui și atacă tot ce e împotriva lui. Heriberto nu plînge pentru că îl doare de la căzătură. Umiliința doare mai tare, de aceea plînge Heriberto.

În MEXICUL PE CARE ÎL VREM, Heriberto ar purta papuci buni pentru noroi, un pantalon pentru zgîrieturi, o cămașă ca să nu îi scape speranțele care i se cuibăresc la piept, iar bucata de stofă roșie va fi doar o bucată de stofă roșie, nu un simbol al rebeliunii. Ar avea stomacul plin și curat, iar gândirea sa ar fi flămîndă să învețe. Plînsul și rîsul ar fi doar atîta, iar Heriberto nu ar trebui să devină adult atît de repede.

Într-o dimineață, după o lungă noapte plină de coșmaruri și durere tandră, va răsări MEXICUL PE CARE ÎL VREM. Mexicani se vor trezi fără cuvinte pentru a tăcea, fără măști pentru a-și ascunde tristețea. Picioarele vor dori deodată să danseze, iar miinile vor începe să strîngă, cu prietenie, alte miini. În acea zi, a fi mexican va înceta să mai fie o rușine. În acea zi, MEXICUL PE CARE ÎL VREM va fi o realitate, și nu doar o temă pentru colocvii de visuri și utopii.

Vale, domnilor, profit de această ocazie pentru a vă invita să asistați la Convenția Democratică Națională.

Sănătate și mai multe visuri ale celor care pot da naștere la realități.

Din Munții Sud-Estului mexican,

Subcomandante Insurgente Marcos

Biblioteca Anarhistă

EZLN
Mexicul pe care îl vrem
1994

Din IDEA artă+societate nr. 54

ro.theanarchistlibrary.org